

Strony w postępowaniu głównym

Skazany: Atanas Ognjanow

Druga strona postępowania: Prokurator kym Sofijska gradska prokuratura

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy decyzji ramowej 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. dopuszczają, by w postępowaniu w sprawie przekazania państwo wykonujące obniżyło wysokość kary „pozbawienia wolności” – wymierzonej w państwie wydającym – na podstawie pracy wykonanej w okresie odbywania tej kary w państwie wydającym, w następujący sposób:
 - A) poprzez obniżenie kary w następstwie zastosowania prawa państwa wykonującego w odniesieniu do wykonania kary zgodnie z art. 17 ust. 1. Czy ten przepis dopuszcza stosowanie prawa państwa wykonującego dotyczącego wykonania kary jeszcze w postępowaniu w sprawie przekazania w odniesieniu do okoliczności faktycznych, które miały miejsce w okresie, gdy skazany znajdował się pod jurysdykcją państwa wydającego (a mianowicie w odniesieniu do pracy wykonanej w zakładzie karnym państwa wydającego)?
 - B) poprzez obniżenie kary w następstwie zaliczenia zgodnie z art. 17 ust. 2. Czy ten przepis dopuszcza zaliczenie okresu, który jest dłuższy niż okres pobytu w zakładzie karnym określony zgodnie z prawem państwa wydającego, poprzez zastosowanie prawa państwa wykonującego polegające na dokonaniu ponownej oceny prawnej okoliczności faktycznych, które miały miejsce w państwie wydającym (a mianowicie pracy wykonanej w zakładzie karnym państwa wydającego)?
- 2) Jeżeli w odniesieniu do wspomnianego obniżenia kary stosuje się te lub inne przepisy decyzji ramowej, czy należy powiadomić państwo wydające, które przedstawiło wyraźne żądanie w tym względzie i czy należy umorzyć postępowanie w sprawie przekazania w sytuacji sprzeciwu państwa wydającego[?] W wypadku odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do wymogu powiadomienia, jaka powinna być istota tego powiadomienia – ogólne i abstrakcyjne w odniesieniu do stosowanego prawa czy też wskazujące konkretne obniżenie kary konkretnego skazanego, które zostanie dokonane przez sąd[?]

Dodatkowe pytanie

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmie, że przepis art. 17 ust. 1 i 2 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW stoi na przeszkodzie obniżeniu kary dokonанemu przez państwo wykonujące na podstawie jego prawa wewnętrznego (ze względu na pracę wykonaną w państwie wydającym), to czy orzeczenie sądu krajowego o zastosowaniu, mimo wszystko, swojego prawa krajowego ze względu na to, że jest ono korzystniejsze niż art. 17 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW, będzie zgodne z prawem Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Genentech Inc./Hoechst GmbH, dawniej Hoechst AG, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Sprawa C-567/14)

(2015/C 073/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Genentech Inc.

Strona pozwana: Hoechst GmbH, dawniej Hoechst AG, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 81 traktatu, obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by w przypadku unieważnienia patentów umowa licencyjna, która nakłada na licencjobiorcę obowiązek ponoszenia opłat za samo korzystanie z praw związanych z patentami objętymi licencją, wywierała skutek?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland (Niderlandy) w dniu 10 grudnia 2014 r. – Timberland Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sprawa C-571/14)

(2015/C 073/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Timberland Europe BV.

Druga strona postępowania: Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 ⁽¹⁾ jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ono (C) z siedzibą w Wietnamie i (F) z siedzibą w Chińskiej Republice Ludowej, z powodu naruszenia art. 2 ust. 7 lit. b) i art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽²⁾ (zwanego dalej: „rozporządzeniem podstawowym”), jako że Komisja nie zbadała złożonych przez ww. eksportujących producentów wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych albo indywidualne traktowanie?
- 2) Czy rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ono producentów wskazanych w pytaniu pierwszym, z powodu naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego, jako że Komisja nie wydała decyzji w terminie trzech miesięcy od momentu rozpoczęcia dochodzenia?
- 3) Czy rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ono (A), należącej do (B), z siedzibą w Wietnamie i (D), należącej do (E), z siedzibą w Chińskiej Republice Ludowej, z powodu naruszenia art. 2 ust. 7 lit. b) i art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jako że Komisja nie wydała decyzji w terminie trzech miesięcy od momentu rozpoczęcia dochodzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2003 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1; polskie wyd. specj. rozdział 11 tom 10, s. 45)
